

[Indenrigsministeren]

input, der viser, om der er ting, der skal justeres undervejs. Jeg gør mig ingen forestillinger om, at det, vi sætter i gang nu, er uden problemer, men det er klart en forbedring af de vilkår, der findes i dag. Derfor er jeg meget glad for, at der er så stor tilslutning til lovforslaget her i Folketinget.

Så brugte fru Ebba Strange udtrykket tilfældighed i forhold til den måde, kredsen af asylansøgere sammensættes på i de enkelte centre, og der blev konkret stillet det spørgsmål, om den tilfældighed, der kan være i sammensætningen af beboerkredsen, vil kunne betyde, at f.eks. kurser for voksne ikke kan gennemføres, fordi det er nævnt som en forudsætning, at de selv skal medvirke. I den forbindelse vil jeg gerne gøre opmærksom på, at der er afsat en pulje under Dansk Flygtningehjælp på 20 mio. kr. netop for at tage højde for, at der bestemt godt kan være tilfælde, hvor man ikke har tilstrækkelig ekspertise ude omkring i de enkelte centre.

Men når jeg fæstner mig ved udtrykket tilfældighed, er det, fordi også det forsøger vi med dette forslag at lægge op til at gøre mindre. Det er en naturlig konsekvens af det, vi sætter i værk nu, at man også har en større bevidsthed om sammensætningen af beboerkredsen i et asylcenter. Hidtil har det jo været sådan – og dér er ordet tilfældighed bestemt velanbragt – at det var ankomstdatoen, der har bestemt, hvem der kom til at bo sammen i et givet asylcenter. I fremtiden vil vi nu med denne lov i hånden i højere grad kunne tage hensyn til, at der er et sæt af forskellige færdigheder og kvalifikationer, der skal være til stede i et asylcenter, så man sørger for, at der er mange, der kan noget forskelligt, blandt dem, som kommer til at bo sammen.

Derfor deler jeg ikke i helt samme udstrækning den betænkelighed, som fru Ebba Strange giver udtryk for. Og dog deler jeg den så meget, at vi rent faktisk har sørget for, at der er en pulje til stede, så man kan gå ind og afbøde virkningerne, hvis der ikke er tilstrækkelig med ekspertise til rådighed.

Så spurgte fru Ebba Strange også, om man vil tage hensyn til de asylansøgere, som i perioder ikke er i stand til hverken fysisk eller psykisk at deltage i det fællesskab, der er lagt op til her. Ja, naturligvis vil man det. De mennesker, der arbejder ude på asylcentrene, ved jo

bedre end nogen andre, at der er psykisk smadrede mennesker blandt asylansøgerne, og at det at lave straffeforanstaltninger – eller hvad der nu lå i fru Ebba Stranges spørgsmål – i forhold til dem selvfølgelig ville være absurd.

Det, der ligger i den måde, loven er udformet på, er, at de, der er i stand til det, skal deltage i alle de daglige pligter, det er normen, men at der selvfølgelig også vil blive udvist medmenneskelighed og forståelse for den situation, som den enkelte kan være i, måske ikke permanent, men i perioder. Derfor er det vigtigt også at gøre sig klart, at rollen som leder af et asylcenter bestemt ikke vil blive lettere efter det, vi sætter i værk her. Der vil være behov for nogle meget høje kvalifikationer også i forhold til det at have – jeg ved ikke, om man kan kalde det menneskelig forståelse og måske ligefrem en særlig veludviklet psykologisk musikalitet i forhold til den situation, som den ene eller den anden af asylansøgerne kan være i i perioder.

Hr. Tom Behnke sagde noget meget mærkeligt, synes jeg, nemlig at asylansøgerne bliver udvalgt fuldstændig i blinde på kontoret i Zagreb. Det er der da ikke tale om. Der er tale om, at der er aftalt nogle kriterier med UNHCR. Hver eneste ansøgning bliver drøftet af begge parter, altså både vores folk fra Direktoratet for Udlændinge og UNHCR. Begge parter tager direkte stilling til, hvorvidt der er tale om, at de pågældende opfylder de kriterier, man nu har aftalt. Derudover er også alene den kendsgerning, at der er folk, der bliver afvist, fordi de ikke opfylder kriterierne, vel en klar understregning af, at begreber som at gøre det i blinde er malplaceret i denne forbindelse.

Så var der et spørgsmål om familiesammenførselsreglerne. Jeg kan bekræfte, at det gælder unge under 18 år, det vil sige, at det er regler, der helt svarer til dem, vi har i lovgivningen i øvrigt.

Så var der et, synes jeg, meget relevant spørgsmål – eller lad mig kalde det en bekymring, der gik på, om vi nu kommer til at afskære kontakten i forhold til lokalbefolkningen. Til det er svaret efter min opfattelse klart nej, måske endda tværtimod, fordi nu vil der være tale om, at asylansøgerne også selv skal være udfarende, selvfølgelig med både Dansk Røde Kors og Dansk Flygtningehjælp som hjælpere, men der vil være tale om, at det meget gode